

munerne i Kongeriget, ligesom at, selv om Overensstemmelse ikke i denne ene Henseende tilveiebragtes, dette dog selvfølgelig ikke vilde forhindre den gjensidige Anvendelse af de i Patentet fastsatte forhoiede Erstatningsbeløb, hvorfor der saaledes

heller ikke i dette Tilfælde vil være nogen Betænkkelighed ved Optagelsen af den omhandlede Bestemmelse, i den eventuelle Lov for Kongeriget.

XVII.

Udkast til Lov

om Forsørgelsen af tjenstgjørende Militaires Familier.

§ 1.

Den Understøttelse, hvortil de i Vor Militærtjeneste, tillands eller tilføes fraværende Personers Hustruer og Børn paa Grund af denne deres Forsørgeres Fraværelse maatte blive trængende, skal ydes af den Commune, hvor de paa den Tid, da Forsørgerne indkaldtes til Tjeneste, havde fast Ophold, uden at saadan Understøttelse skal kunne fordres erstattet af Forsørgelsescommunen, og uden at den skal kunne foranledige de Paagældendes Anbringelse i en Arbejdsanstalt eller overhovedet medføre de Sol-

ger, som ellers flyde af en hos Fattigvæsenet modtagen Understøttelse.

§ 2.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til saadanne Understøttelser, som af fornævnte Grund efter den 15de November f. A. allerede maatte være ydede indkaldte Militairpersoners Hustruer og Børn.

§ 3.

Det forbeholdes Kongen at bestemme, naar nærværende Lov skal træde ud af Kraft.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I Erkjendelse af, at de Familier, hvis Forsørgere under forrige Krig vare bortkaldte fra deres Hjem for at tjene Staten, og som paa Grund heraf behøvede Fattigunderstøttelse, ikke burde betragtes som Almisselemmer, lod Justitsministeriet ved et Circulaire af 29de Mai 1848 samtlige Landets Communer opfordre til at

drage Omsorg for saadanne Familier, uden Hensyn til, hvor de var forsørgelsesberettigede, og uden at bringe Fattiglovgivningens Bestemmelser til Anvendelse mod dem. Denne Opfordring fandt i det Hele en velvillig Imødekommen fra Communernes Side, og i Genhold til samme blev der saaledes under forrige Krig